

[Gert Petersen]

cippet. Også som noget nyt vil man nu fjerne tilskuddet til nedsættelse af prisen på visse mejeriprodukter, altså forhøje prisen på disse mejeriprodukter, igen først og fremmest til skade for de dårligst stillede.

Og så er der alt dette med skatteforhøjelserne, som vi lige har fået gennemdiskuteret. Jeg er ikke et øjeblik i tvivl om, at der ligger betydelige skatteforhøjelser i det forlig, som er indgået. Jeg føler mig ikke overbevist af de bortforklaringer, man er kommet med, og vi vil naturligvis børe mere i disse spørgsmål. Der er umiddelbare forhøjelser af kontingenter, som helt klart rammer som en kopskat. Der er også forhøjelsen af giftskatterne, som altid vender den tunge ende nedad, men som kan være acceptable, hvis de går ind i en rigtig helhed, men denne helhed er af en sådan karakter, at det ikke er acceptabelt.

Vi benægter ikke fra SFs side, at det under den nuværende krise kan være nødvendigt med det, der kaldes upopulære foranstaltninger. Men det, der er karakteristisk for denne regering, er den utrolig skæve fordeling af virkningerne af disse såkaldte upopulære foranstaltninger, og det har noget at gøre med den præcision, jeg talte om tidligere.

Hvis vi ser på virkningerne af regeringens første indgrebsrunde, altså den, der satte ind i oktober 1982, viser det sig, at for lønmodtagerne bliver den disponible realløn 1983-84 først og fremmest forringet for de langvarigt arbejdsløse, dernæst for folk med løsere tilknytning til arbejdsmarkedet, dernæst for folk på varig bistand og så for de lavtlønnede, der har arbejde. De, der klarede sig bedst, var de højtlønnede. Sådan var fordelingen af virkningerne af regeringens indgreb dengang.

Det er indlysende, at den tendens skal fortsætte nu i forstærket omfang. Den nye suspension af dyrtidsreguleringen vil selvfølgelig ramme dem, hvis løn alene er afhængig af overenskomsten, og det vil især sige de lavtlønnede. Jeg synes, det er utroligt, at en borgerlig ordfører kan stå heroppe og fortælle, at der ingen tvivl er om, at dyrtidsreguleringen er upopulær rundt omkring, den vil man ikke vide af mere.

Det er klart, at de lavtlønnede, når dyrtidsreguleringen bortfalder, rammes dobbelt hårdt, når lønrammen fastsættes til 2 pct. og man, selv ifølge regeringen, må forvente prisstigninger på 5½ pct. i år og 3½ pct. til næste

år. I øvrigt mener jeg, at al erfaring viser, at vi skal lægge 2-3 pct. oven på de prisstigningsforudsigelser, denne regering kommer med. Det forhold, at der er denne forskel mellem lønramme og prisstigninger, betyder selvfølgelig, når dyrtidsreguleringen bortfalder, at alle andre arbejderkategorier, ikke kun de lavtlønnede, også mellemgrupper osv., må opleve et kraftigt dyk i den disponible realløn.

De arbejdsløse har allerede fået deres realløn kraftigt beskåret ved fastfrysning af de maksimale dagpenge. Jeg mener, at der er tale om en beskæring på efterhånden op mod en halv snes procent i forhold til, hvad det ellers ville have været. Det er åbenbart ikke nok, fastfrysningen skal videreføres, og da der altså må regnes med disse prisstigninger, så får fastfrysningen en klar yderligere negativ effekt for arbejdsløshedsdagpengene og sygedagpengene. Og sådan kunne man blive ved.

Det hele skal ses på baggrund af, at der ikke er bebudet noget indgreb i de såkaldte liberale erhvervs indkomster undtagen, hvad hr. Svend Auken også gjorde opmærksom på, dette storstilede, dristige initiativ, hvor man udvælger sig de praktiserende læger og griber ind mod deres honorarer. Det kalder jeg ren og skær symbolik. Der er så mange andre - de allerfleste - der går fri.

De såkaldte restindkomster - dette fine ord for profitterne - der stiger voldsomt i disse år, holdes totalt udenfor. Det var faktisk sådan, at der blev noteret værdistigninger ifølge kurserne på flere hundrede milliarder kroner i løbet af 1983, vistnok alt i alt et større beløb, end der blev udbetalt i løn i 1983. Denne stigning i børskurserne på obligationer og aktier rører man ikke ved, den holdes fri. Pristalsregulering af erhvervslivets afskrivninger - det er jo også en pristalsregulering - griber man ikke ind imod.

I øvrigt har inden for det offentlige forsvaret nogle ganske exceptionelt gode pristalsreguleringsordninger, som muliggør en forhøjelse af forsvarsudgifterne uden det store spektakel. Det klares over pristalsreguleringen. Det griber man heller ikke ind imod.

Nej, det er alene lønmodtagernes pristalsregulering, man griber ind imod. Det er egentlig meget præcist gjort.

Recepten på krisemedicin, som er udskrevet af statsministeren og hr. Niels Helveg